

บทที่ 6

ฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดากับ
การวางแผนในการศึกษาคือของนักเรียน

ในบทนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาวิเคราะห์ถึงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการศึกษา
เหตุผลของนักเรียน เกี่ยวกับการศึกษาคือหรือไม่ศึกษาคือ การวางแผนในการศึกษาคือของ
นักเรียน ฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดากับสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังใน
การศึกษาคือ รวมทั้งความคิดเห็นและความต้องการของบิดามารดามีต่อการศึกษานักเรียน
ดังมีรายละเอียดและผลการวิเคราะห์ที่จะนำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการศึกษา

1. ความคิดเห็น เกี่ยวกับการศึกษาคือในระดับอุดมศึกษามีความหมายคือนักเรียน
จากตารางที่ 26 พบว่านักเรียนที่เห็นว่าการศึกษาคือในระดับอุดมศึกษามีความหมายคือนักเรียน
มากจะมีความคาดหวังในการศึกษาคือมากกว่านักเรียนที่เห็นว่าการศึกษาคือในระดับอุดมศึกษามี
ความหมายคือนักเรียนน้อย กล่าวคือ นักเรียนที่เห็นว่าการศึกษาคือในระดับอุดมศึกษามีความหมาย
คือนักเรียนมากจะคาดหวังในการศึกษาคือร้อยละ 78.4 ซึ่งแบ่งออกเป็นจะศึกษาคืออย่างแน่นอน
ร้อยละ 47.4 และอยากศึกษาคือแต่ไม่แน่ใจว่าจะได้ศึกษาคือร้อยละ 31.0 ส่วนนักเรียนที่
เห็นว่าการศึกษาคือในระดับอุดมศึกษามีความหมายคือนักเรียนน้อย จะคาดหวังในการศึกษาคือ
ร้อยละ 44.4 ซึ่งแบ่งออกเป็นจะศึกษาคืออย่างแน่นอนร้อยละ 20.4 และอยากศึกษาคือแต่ไม่
แน่ใจว่าจะได้ศึกษาคือร้อยละ 24.0 ข้อมูลดังกล่าวแสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับการ
การศึกษาคือในระดับอุดมศึกษามีผลต่อความคาดหวังในการศึกษาคือของนักเรียน

ตารางที่ 26 ร้อยละของความคาดหวังในการศึกษาคู่ของนักเรียนจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาคู่ในระดับอุดมศึกษามีความหมายต่อนักเรียน

ความคาดหวัง	การศึกษาคู่มีความหมาย		รวม
	มาก	น้อย	
อยากศึกษาคู่	21.6	55.6	32.4 (55)
อยากศึกษาคู่แต่ไม่แน่ใจว่าจะได้ศึกษาคู่	31.0	24.0	28.8 (49)
ศึกษาคู่	47.4	20.4	38.8 (66)
รวม	100.0 (116)	100.0 (54)	100.0 (170)

2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อประโยชน์จากการศึกษาคู่ชั้นสูงขึ้นไปคู่กับค่าใช้จ่ายและเวลาที่สูญเสียบไปเพื่อการศึกษา จากตารางที่ 27 พบว่านักเรียนที่เห็นด้วยกับประโยชน์ของการศึกษาคู่ชั้นสูงขึ้นไปคู่กับค่าจะมีความคาดหวังในการศึกษาคู่เป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 74.3 ซึ่งแบ่งออกเป็นจะศึกษาคู่อย่างแน่นอนร้อยละ 48.6 และอยากศึกษาคู่แต่ไม่แน่ใจว่าจะได้ศึกษาคู่ร้อยละ 25.7 รองลงมาได้แก่ นักเรียนที่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวจะมีความคาดหวังในการศึกษาคู่ร้อยละ 70.3 ซึ่งแบ่งออกเป็นจะศึกษาคู่อย่างแน่นอนร้อยละ 35.9 และอยากศึกษาคู่แต่ไม่แน่ใจว่าจะได้ศึกษาคู่ร้อยละ 34.4 ส่วนนักเรียนที่ไม่เห็นด้วยกับประโยชน์ของการศึกษาคู่ชั้นสูงขึ้นไปคู่กับค่าจะมีความคาดหวังในการศึกษาคู่เป็นจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.9 ซึ่งแบ่งออกเป็นจะศึกษาคู่อย่างแน่นอนร้อยละ 21.9 และอยากศึกษาคู่แต่ไม่แน่ใจว่าจะได้ศึกษาคู่ร้อยละ 25.0 จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อประโยชน์จากการศึกษาคู่ชั้นสูงขึ้นไปจะคู่กับค่าใช้จ่ายและเวลาที่สูญเสียบไปเพื่อการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในการศึกษาคู่ของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนเห็นประโยชน์จากการศึกษาคู่ชั้นสูงมากเท่าไร นักเรียนจะคาดหวังในการศึกษาคู่มากขึ้นเท่านั้น

ตารางที่ 27: ร้อยละของความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนจำแนกตามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อประโยชน์จากการศึกษาต่อขั้นสูงขึ้นไปคุ้มค่ากับค่าใช้จ่ายและเวลาที่สูญเสียไปเพื่อการศึกษา

ความคาดหวัง	การศึกษาต่อคุ้มค่า			รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	
ไม่ศึกษาต่อ	25.7	53.1	29.7	32.4 (55)
อยากศึกษาต่อแต่ไม่แน่ใจว่าจะได้ศึกษาต่อ	25.7	25.0	34.4	28.8 (49)
ศึกษาต่อ	48.6	21.9	35.9	38.8 (66)
รวม	100.0 (74)	100.0 (32)	100.0 (64)	100.0 (170)

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพียงพอต่อการประกอบอาชีพที่ดีได้แล้ว จากตารางที่ 28 พบว่านักเรียนที่ไม่เห็นด้วยกับการเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นสิ่งเพียงพอต่อการประกอบอาชีพที่ดีได้แล้ว จะมีความคาดหวังในการศึกษาต่อเป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 74.2 ซึ่งแบ่งออกเป็นจะศึกษาต่ออย่างแน่นอนร้อยละ 48.4 และอยากศึกษาต่อแต่ไม่แน่ใจว่าจะได้ศึกษาต่อร้อยละ 25.8 รองลงมา ได้แก่ นักเรียนที่เห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวจะมีความคาดหวังในการศึกษาต่อร้อยละ 62.5 ซึ่งแบ่งออกเป็นจะศึกษาต่ออย่างแน่นอนร้อยละ 18.8 และอยากศึกษาต่อแต่ไม่แน่ใจว่าจะได้ศึกษาต่อร้อยละ 43.7 ส่วนนักเรียนที่ไม่แน่ใจว่าการเรียนจบชั้นมัธยมศึกษา เป็นสิ่งที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพที่ดีแล้วจะคาดหวังในการศึกษาต่อเป็นจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 57.4 ซึ่งแบ่งออกเป็นจะศึกษาต่ออย่างแน่นอนร้อยละ 29.5 และอยากศึกษาต่อแต่ไม่แน่ใจว่าจะได้ศึกษาต่อร้อยละ 27.9 จากข้อมูลดังกล่าวแสดงว่านักเรียนที่เห็นว่าการเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ยังไม่เพียงพอแก่การประกอบอาชีพที่ดีได้ จะมีความคาดหวังในการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนที่เห็นว่าการเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพียงพอแก่การประกอบอาชีพที่ดีแล้ว

ตารางที่ 28 ร้อยละของความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนจำแนกตามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพียงพอต่อการประกอบอาชีพที่ดีได้แล้ว

ความคาดหวัง	จ. ม. 6 เพียงพอต่อการประกอบอาชีพที่ดี			รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	
ไม่ศึกษาค่า	37.5	25.8	42.6	33.1 (55)
อยากศึกษาค่าแต่ไม่แน่ใจว่า				
จะได้ศึกษาค่า	43.7	25.8	27.9	28.3 (47)
ศึกษาค่า	18.8	48.4	29.5	38.6 (64)
รวม	100.0 (15)	100.0 (89)	100.0 (61)	100.0 (166)

เหตุผลของนักเรียนเกี่ยวกับการศึกษาค่าและไม่ศึกษาค่า

1. เหตุผลที่นักเรียนจะศึกษาค่าหลังจากจบการศึกษา จากตารางที่ 29 พบว่านักเรียนให้เหตุผลที่จะศึกษาค่าหลังจากจบการศึกษาว่าจะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสประกอบอาชีพที่ดีเป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 53.0 เหตุผลรองลงมาได้แก่ บิดามารดาต้องการให้ศึกษาค่าร้อยละ 51.5 ช่วยให้มีโอกาสหางานทำได้ง่ายร้อยละ 48.5 มีโอกาสช่วยครอบครัวให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในอนาคตร้อยละ 45.5 ต้องการชื่อเสียงและการยอมรับจากบุคคลทั่วไปร้อยละ 24.2 ไม่ต้องการอยู่บ้านว่าง ๆ ร้อยละ 16.7 ยังไม่อยากประกอบอาชีพในช่วงนี้ ร้อยละ 16.7 และเหตุผลอื่น ๆ เช่น ความชอบของนักเรียนและความต้องการศึกษาหาความรู้มาก ๆ ร้อยละ 3.0 เป็นต้น่าสังเกตว่าเหตุผลที่นักเรียนจะศึกษาค่าหลังจากจบการศึกษาเนื่องจากจะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสประกอบอาชีพที่ดีเป็นจำนวนมากที่สุดนั้น จะมีความสอดคล้องกับข้อมูลผลการวิจัยในตารางที่ 28 ซึ่งพบว่านักเรียนที่จะศึกษาค่าหลังจากจบการศึกษาเห็นว่าการเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพที่ดีเป็นจำนวนมากที่สุดเช่นกัน แสดงว่านักเรียนที่จะศึกษาค่าหลังจากจบการศึกษาให้ความสำคัญกับการศึกษาในฐานะที่เป็น เครื่องมือช่วยให้มีโอกาสประกอบอาชีพที่ดีในอนาคต เป็นอย่างมาก แต่ในขณะเดียวกันนักเรียนก็ได้รับอิทธิพลจากความต้องการให้ศึกษาค่าของบิดามารดาอยู่มาก ดังจะเห็นได้จากจำนวนร้อยละของเหตุผลทั้งสองไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 29 ร้อยละของ เหตุผลที่นักเรียนจะศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษา

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ช่วยให้มีโอกาสประกอบอาชีพที่ดี	35	53.0
ติดตามความต้องการให้ศึกษาต่อ	34	51.5
ช่วยให้มีโอกาสหางานทำได้ง่าย	32	48.5
มีโอกาสช่วยครอบครัวให้มีความ เป็นอยู่ที่ดี	30	45.5
ต้องการชื่อเสียงและการยอมรับจากบุคคลทั่วไป	16	24.2
ไม่ต้องการอยู่บ้านว่าง ๆ	11	16.7
ยังไม่อยากประกอบอาชีพในช่วงนี้	11	16.7
อื่น ๆ	2	3.0
รวม		เกิน 100.0 (66)

หมายเหตุ นักเรียนหนึ่งคนให้เหตุผลได้หลายข้อ

2. เหตุผลที่นักเรียนอยากศึกษาต่อแต่ไม่แน่ใจว่าจะได้ศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษา จากตารางที่ 30 พบว่านักเรียนให้เหตุผลที่อยากศึกษาต่อแต่ไม่แน่ใจว่าจะได้ศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษาว่า เนื่องจากความไม่แน่ใจว่ามีทุน เพียงพอเป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 65.3 เหตุผลรองลงมา ได้แก่ ไม่แน่ใจว่าจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้จำนวนร้อยละ 38.8 สถิติปัญหาไม่ค่อยดีร้อยละ 26.5 ติดตามความต้องการให้ศึกษาต่อร้อยละ 10.2 สุขภาพไม่ดีร้อยละ 6.1 และเหตุผลอื่น ๆ เช่น ต้องช่วยบิดามารดาทำงาน ไม่แน่ใจว่าจะสอบ เข้าสถานศึกษาได้จำนวนร้อยละ 6.1 เหตุที่นักเรียนให้เหตุผลว่าไม่แน่ใจว่ามีทุน เพียงพอ เป็นจำนวนมากที่สุดน่าจะเป็น เพราะบิดามารดาของนักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้น้อย จึงทำให้นักเรียนเกิดความสงสัย เลอใจว่าตนเองจะได้ศึกษาต่อหรือไม่ และ เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลที่นักเรียนให้ความสำคัญอันดับรองลงมา จะ เห็นได้ว่านักเรียนให้ความสำคัญต่อการศึกษาคือ ในมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก อันสะท้อนให้เห็น ถึงการยึดมั่นต่อการศึกษามหาวิทยาลัยมิได้ เป็นอย่างสิ้น

ตารางที่ 30 ร้อยละของ เหตุผลที่นักเรียนอยากศึกษาค่อแต่ไม่แน่ใจว่าจะได้ศึกษาค่อหลังจาก
จบการศึกษา

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ไม่แน่ใจว่ามีทุนพอ	32	65.3
ไม่แน่ใจว่าจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้	19	38.8
สติปัญญาไม่ค้อยดี	13	26.5
บิดามารดาไม่ต้องการให้ศึกษาค่อ	5	10.2
สุขภาพไม่ค้อยดี	3	6.1
อื่น ๆ	3	6.1
รวม		เกิน 100.0 (49)

หมายเหตุ นักเรียนหนึ่งคนให้เหตุผลได้หลายข้อ

3. เหตุผลที่นักเรียนจะไม่ศึกษาค่อหลังจากจบการศึกษา จากตารางที่ 31 พบว่านักเรียนให้เหตุผลที่จะไม่ศึกษาค่อหลังจากจบการศึกษาคือ เนื่องจากไม่มีทุน เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.4 เหตุผลรองลงมา ได้แก่ ต้องการประกอบอาชีพร้อยละ 49.1 ไม่แน่ใจว่าจะออกมาแล้วจะมีงานทำร้อยละ 45.5 สติปัญญาไม่ค้อยดีร้อยละ 25.5 เบื่อการเรียน ร้อยละ 20.0 บิดามารดาไม่ต้องการให้ศึกษาค่อร้อยละ 18.2 และเหตุผลอื่น ๆ เช่น ไม่แน่ใจว่าประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาค่อจะคุ้มค่างับค่าใช้จ่ายร้อยละ 3.6 การที่นักเรียนให้เหตุผลว่าไม่มีทุน เป็นจำนวนมากที่สุดนั้น จะสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้รับจากอาจารย์แนะแนวของโรงเรียน ซึ่งให้ข้อมูลว่าบิดามารดาของนักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำ จึงทำให้บิดามารดาของนักเรียนไม่สามารถให้การสนับสนุนเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาค่ออย่างเต็มที่ และบิดามารดาเหล่านี้ต้องการให้บุตรประกอบอาชีพเพื่อช่วยเหลือตนเองและครอบครัว จึงทำให้นักเรียนที่บิดามารดา มีรายได้ต่ำมักจะไม่ค่อยศึกษาค่อหลังจากจบการศึกษา

ตารางที่ 31 ร้อยละของ เหตุผลที่นักเรียนจะไม่ศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษา

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีทุน	31	56.4
ต้องการประกอบอาชีพ	27	49.1
ไม่แน่ใจว่าจะออกมาแล้วจะมีงานทำ	25	45.5
สติปัญญาไม่ค่อยดี	14	25.5
เพื่อการเรียน	11	20.0
บิดามารดาไม่ต้องการให้ศึกษาต่อ	10	18.2
อื่น ๆ	2	3.6
รวม		เกิน 100.0 (55)

หมายเหตุ นักเรียนหนึ่งคนให้เหตุผลได้หลายข้อ

การวางแผนในการศึกษาต่อของนักเรียน

การศึกษาประเดี๋ยวนี้ มุ่งวิเคราะห้ถึงการเตรียมของนักเรียน เกี่ยวกับการศึกษาต่อ ในขั้นที่สูงขึ้นไป ตลอดจนเหตุผลที่ชี้พิจารณาสาขาวิชาที่คาดหวังในการศึกษาต่อและแหล่งข้อมูล เกี่ยวกับการศึกษาต่อที่นักเรียนได้รับ ซึ่งมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. ระดับการศึกษาที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อ จากตารางที่ 32 พบว่านักเรียน ต้องการการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีมากกว่าระดับต่ำกว่าปริญญาตรี โดยนักเรียนที่ต้องการศึกษา ต่อในระดับปริญญาตรีมีจำนวนร้อยละ 69.0 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ 31.0

เมื่อจำแนกตามแผนการเรียน พบว่านักเรียนสายวิทย์ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีมากกว่าระดับต่ำกว่าปริญญาตรีถึงร้อยละ 71.0 โดยนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีมีร้อยละ 85.5 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ 14.5 ส่วนนักเรียนสายศิลป์ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีน้อยกว่าระดับต่ำกว่าปริญญาตรีเพียง เล็กน้อยแทบจะไม่มี ความแตกต่างกันเลย โดยนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีมีร้อยละ 49.0 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ 51.0 เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็น เพราะนักเรียนสายศิลป์มีผลสัมฤทธิ์การเรียนค่าเป็นจำนวนมาก ทำให้ไม่ค่อยมั่นใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หรืออาจเป็น เพราะนักเรียนสายศิลป์มีความชอบและความสนใจในการศึกษาต่อระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนมีโอกาสหางานที่ศึกษาได้เร็วขึ้น

ตารางที่ 32 ร้อยละของระดับการศึกษาที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อจำแนกตามแผนการเรียน

ระดับการศึกษาที่ต้องการ	แผนการเรียน		รวม
	สายวิทย์	สายศิลป์	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	14.5	51.0	31.0 (35)
ปริญญาตรี	85.5	49.0	69.0 (78)
รวม	100.0 (62)	100.0 (51)	100.0 (113)

2. สถานศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ จากตารางที่ 33 พบว่านักเรียนต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.1 รองลงมา ได้แก่ โรงเรียนเตรียมทหารร้อยละ 17.7 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาร้อยละ 17.7 วิทยาลัยเกษตรกรรมร้อยละ 11.5 วิทยาลัยด้านสาธารณสุขร้อยละ 7.1 วิทยาลัยครูร้อยละ 7.1 และสถานศึกษาอื่น ๆ เช่น วิทยาลัยพาณิชยกรรม โรงเรียนนายสิบตำรวจ ร้อยละ 8.9

เมื่อจำแนกตามแผนการเรียน พบว่านักเรียนสายวิทย์ต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมา ได้แก่ โรงเรียนเตรียมทหารร้อยละ 21.0 วิทยาลัยด้านเกษตรกรรมร้อยละ 8.1 วิทยาลัยด้านสาธารณสุขร้อยละ 8.1 วิทยาลัยเทคโนโลยี

และอาชีวศึกษาร้อยละ 6.5 วิทยาลัยครูร้อยละ 4.8 และสถานศึกษาอื่น ๆ ร้อยละ 8.1 ส่วนนักเรียนสายศิลป์ต้องการศึกษาคือในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 31.4 รองลงมา ได้แก่ วิทยาลัยเกษตรกรรมร้อยละ 15.7 มหาวิทยาลัยร้อยละ 13.7 โรงเรียนเตรียมทหารร้อยละ 13.7 วิทยาลัยครูร้อยละ 9.8 วิทยาลัยด้านสาธารณสุขร้อยละ 5.9 และสถานศึกษาอื่น ๆ ร้อยละ 9.8

ตารางที่ 33 ร้อยละของสถานศึกษาที่นักเรียนต้องการศึกษาคือจำแนกตามแผนการเรียน

สถานศึกษา	แผนการเรียน		รวม
	สายวิทย์	สายศิลป์	
มหาวิทยาลัย	43.5	13.7	30.1 (34)
โรงเรียนเตรียมทหาร	21.0	13.7	17.7 (20)
วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา	6.5	31.4	17.7 (20)
วิทยาลัยเกษตรกรรม	8.1	15.7	11.5 (13)
วิทยาลัยด้านสาธารณสุข	8.1	5.9	7.1 (8)
วิทยาลัยครู	4.8	9.8	7.1 (8)
อื่น ๆ	8.1	9.8	8.9 (10)
รวม	100.0 (62)	100.0 (51)	100.0 (113)

ศูนย์วิทยพัทยากร

สำหรับมหาวิทยาลัยที่นักเรียนต้องการศึกษาคือหลังจากจบการศึกษา ผลการวิจัย (ตารางที่ 34) พบว่า นักเรียนต้องการศึกษาคือในมหาวิทยาลัย เชียงใหม่คิดเป็นร้อยละ 53.0 มหาวิทยาลัยรามคำแหงร้อยละ 11.8 มหาวิทยาลัยอื่น ๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ร้อยละ 8.8 และโม้ระบู่เชื่อมมหาวิทยาลัยร้อยละ 26.4 เหตุที่นักเรียนต้องการศึกษาคือในมหาวิทยาลัย เชียงใหม่มากที่สุดนั้น อาจารย์ถ่ายทอดแนวให้เหตุผลว่ามหาวิทยาลัย เชียงใหม่ เป็นมหาวิทยาลัยภูมิภาคของภาคเหนือที่เปิดสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ เป็นจำนวนมากที่ตรงกับความต้องการของนักเรียนและอยู่ห่างจังหวัดอุตรดิตถ์ไม่มากนัก ประกอบกับเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไปในภาคเหนือ จึงทำให้นักเรียนต้องการศึกษาคือมหาวิทยาลัยดังกล่าว เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 34 ร้อยละของมหาวิทยาลัยที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษา

มหาวิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัย เชียงใหม่	18	53.0
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	4	11.8
มหาวิทยาลัยอื่น ๆ	3	8.8
ไม่ระบุ	9	26.4
รวม	34	100.0

3. ความคาดหวังในสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อ จากตารางที่ 35 พบว่าสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ การทหารและตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 21.7 สาขาวิชาการลงมา ได้แก่ วิศวกรรมหรืองานช่างร้อยละ 20.9 แพทย์และงานสาธารณสุขร้อยละ 19.1 เกษตรกรรมร้อยละ 13.0 พาณิชยและการบัญชี ร้อยละ 6.1 นิติศาสตร์ร้อยละ 4.3 ส่วนสาขาวิชาอื่น ๆ เช่น มนุษยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และรัฐศาสตร์ จะมีจำนวนเพียงเล็กน้อยซึ่งคิดรวม เป็นร้อยละ 8.7 นอกจากนี้ มีนักเรียนที่ยังไม่ได้ตัดสินใจร้อยละ 6.1

เมื่อจำแนกตามแผนการเรียน พบว่านักเรียนสายวิทย์จะคาดหวังในสาขาวิชา แพทย์และงานสาธารณสุขมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 31.7 สาขาวิชาการลงมา ได้แก่ การทหาร และตำรวจร้อยละ 22.2 วิศวกรรมหรืองานช่างร้อยละ 12.7 เกษตรกรรมร้อยละ 9.5 และสาขาวิชาอื่นนอกจากนี้จะมีจำนวนเพียงเล็กน้อย ส่วนนักเรียนสายศิลป์จะคาดหวังในสาขา วิชาการวิศวกรรมหรืองานช่างมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.8 สาขาวิชาการลงมา ได้แก่ การทหาร และตำรวจร้อยละ 21.2 เกษตรกรรมร้อยละ 17.3 พาณิชยและการบัญชีร้อยละ 9.6 และ สาขาวิชาอื่นนอกจากนี้จะมีจำนวนเพียงเล็กน้อย เหตุที่นักเรียนสายศิลป์มีความคาดหวังในการ ศึกษาต่อสาขาวิชาวิศวกรรมหรืองานช่างนั้น อาจเป็น เพราะนักเรียนส่วนหนึ่ง เรียน เกี่ยวกับวิชา ชีพงานช่างเป็นหลัก ซึ่งสามารถศึกษาต่อสาขาวิชาวิศวกรรมหรืองานช่างได้ในระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพเทคนิค (ปว.ท.) นอกจากนี้การศึกษาต่อสาขาวิชาชีพวิศวกรรมหรืองานช่างในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปว.ท.) บางสาขาไม่จำเป็นต้องเรียนวิชาชีพงานช่างเป็นหลัก โดยที่จะเปิดรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทุกสายวิชา เช่น สาขาวิชาเทคนิคสถาปัตยกรรมของวิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 ส่วนใหญ่จะคาดหวังในสาขาวิชาชีพเป็นสำคัญ เหตุที่เป็นเช่นนั้นน่าจะเป็น เพราะนักเรียนเห็นว่าสาขาวิชาชีพช่วยทำให้นักเรียนมีโอกาสหางานทำได้ง่ายหรือ เมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีงานทำอย่างแน่นอน เช่น สาขาวิชาอาหารและค้ำรวจ สาขาวิชาแพทย์และงานสาธารณสุข ดังนั้น จึงทำให้นักเรียนคาดหวังที่จะศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพ เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 35 ร้อยละของสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาต่อ เป็นอันดับ 1
จำแนกตามแผนการเรียน

สาขาวิชาที่คาดหวัง	แผนการเรียน		รวม
	สายวิทย์	สายศิลป์	
อาหารและค้ำรวจ	22.2	21.2	21.7 (25)
วิศวกรรมหรืองานช่าง	12.7	30.8	20.9 (24)
แพทย์และงานสาธารณสุข	31.7	3.8	19.1 (22)
เกษตรกรรม	9.5	17.3	13.0 (15)
พาณิชย์และการบัญชี	3.2	9.6	6.1 (7)
นิติศาสตร์	3.2	5.8	4.3 (5)
สาขาวิชาอื่น ๆ	12.8	3.8	8.7 (10)
ยังไม่ได้ตัดสินใจ	4.8	7.7	6.1 (7)
รวม	100.0 (63)	100.0 (52)	100.0 (115)

สำหรับสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาคือเป็นอันดับ 2 ผลการวิจัย (ตารางที่ 36) พบว่าสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาคือเป็นอันดับ 2 ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ สาขาวิชาวิศวกรรมหรืองานช่าง และสาขาวิชาเกษตรกรรม โดยทั้งสองสาขามีจำนวนร้อยละ 14.4 สาขาวิชารองลงมา ได้แก่ พาณิชย์และการบัญชีร้อยละ 12.6 รัฐศาสตร์และการปกครองร้อยละ 8.1 ส่วนสาขาวิชาแพทย์และงานสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ นิติศาสตร์และสังคมศาสตร์จะมีจำนวนร้อยละ เท่ากัน ซึ่งเท่ากับร้อยละ 7.2 สำหรับสาขาวิชาอื่น ๆ เช่น มนุษยศาสตร์ การทหารและตำรวจ มีจำนวนร้อยละ 5.4 นอกจากนี้มีนักเรียนที่ยังไม่ได้ตัดสินใจร้อยละ 16.2

เมื่อจำแนกตามแผนการเรียน พบว่านักเรียนสายวิทย์จะคาดหวังในสาขาวิชาวิศวกรรมหรืองานช่างมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 22.6 สาขาวิชารองลงมา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ และเกษตรกรรม ซึ่งทั้งสองสาขามีจำนวนร้อยละ เท่ากัน เท่ากับ 12.9 สาขาวิชาที่ถดถอยมาจะเป็นสาขาวิชาแพทย์และงานสาธารณสุข นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์และการปกครอง ซึ่งมีจำนวนร้อยละ เท่ากัน เท่ากับ 8.1 และสาขาวิชาอื่นนอกจากนี้จะมีจำนวนเพียงเล็กน้อย ส่วนนักเรียนสายศิลป์จะคาดหวังในสาขาวิชาพาณิชย์และการบัญชีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 20.4 สาขาวิชารองลงมา ได้แก่ เกษตรกรรมร้อยละ 16.3 สังคมศาสตร์ร้อยละ 10.2 รัฐศาสตร์ และการปกครองร้อยละ 8.2 และสาขาวิชาอื่นนอกจากนี้จะมีจำนวนเพียงเล็กน้อย

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่านักเรียนที่ยังไม่ได้ตัดสินใจว่าต้องการศึกษาคือในสาขาวิชาใดเป็นอันดับ 2 มีจำนวนร้อยละสูงมาก อันแสดงให้เห็นว่านักเรียน เป็นจำนวนมากยังไม่ได้มีการเตรียม เกี่ยวกับการศึกษาคือหลังจากจบการศึกษาเท่าที่ควร

ศูนย์วิทยุทัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 ร้อยละของสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาต่อ เป็นอันดับ 2
จำแนกตามแผนการเรียน

สาขาวิชาที่คาดหวัง	แผนการเรียน		รวม
	สายวิทย์	สายศิลป์	
วิศวกรรมหรืองานช่าง	22.6	4.1	14.4 (16)
เกษตรกรรม	12.9	16.3	14.4 (16)
พาณิชย์และการบัญชี	6.5	20.4	12.6 (14)
รัฐศาสตร์และการปกครอง	8.1	8.2	8.1 (9)
แพทย์และงานสาธารณสุข	8.1	6.1	7.2 (8)
วิทยาศาสตร์	12.9	-	7.2 (8)
นิติศาสตร์	8.1	6.1	7.2 (8)
สังคมศาสตร์	4.8	10.2	7.2 (8)
สาขาวิชาอื่น ๆ	3.2	8.1	5.4 (6)
ยังไม่ได้ตัดสินใจ	12.9	20.4	16.2 (18)
รวม	100.0 (62)	100.0 (49)	100.0 (111)

4. เหตุผลที่ไข้พิจารณาสาขาวิชาที่คาดหวังในการศึกษาต่อ จากตารางที่ 37 พบว่าเหตุผลที่นักเรียนไข้พิจารณาสาขาวิชาที่คาดหวังในการศึกษาต่อมากที่สุดคือ ความชอบและความถนัดในสาขาวิชาคิดเป็นร้อยละ 73.9 เหตุผลรองลงมา ได้แก่ จบแล้วมีโอกาสหางานทำได้ง่ายร้อยละ 50.4 สามารถประกอบอาชีพที่มีรายได้ดีและมีความมั่นคงร้อยละ 45.2 เหมาะกับสติปัญญาของนักเรียนร้อยละ 44.8 ค่าใช้จ่ายน้อยในการศึกษาต่อร้อยละ 15 วิตถามารดาต้องการให้ศึกษาต่อร้อยละ 9.6 และเหตุผลอื่น ๆ เช่น เป็นสาขาวิชาที่เพื่อน ๆ นิยมร้อยละ 0.9 ข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าเหตุผลที่นักเรียนไข้พิจารณาสาขาวิชาที่คาดหวังในการศึกษาต่อ นั้น นักเรียนไม่ค่อยจะคำนึงถึง เรื่องความ เหมาะสมกับสติปัญญาของนักเรียนสักเท่าไร โดยจะพิจารณาจากความชอบและความถนัดในสาขาวิชา ตลอดจนคำนึงถึงโอกาสในการประกอบอาชีพเป็นสำคัญ

ตารางที่ 37 ร้อยละของ เหตุผลที่นักเรียนใช้พิจารณาสาขาวิชาที่คาดหวังในการศึกษาต่อ

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ความชอบและความถนัดในสาขาวิชา	85	73.9
จบแล้วมีโอกาสหางานทำได้ง่าย	58	50.4
สามารถประกอบอาชีพที่มีรายได้ดีและมั่นคง	52	45.2
เหมาะกับสติปัญญาของนักเรียน	51	44.3
ใช้ค่าใช้จ่ายน้อยในการศึกษา	15	13.0
มีความภาคภูมิใจในการให้ศึกษาต่อ	11	9.6
อื่น ๆ	1	0.9
รวม		เกิน 100.0 (115)

หมายเหตุ นักเรียนหนึ่งคนให้เหตุผลได้หลายข้อ

5. บุคคลที่นักเรียนปรึกษาหารือหรือขอคำแนะนำในการเลือกสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อ จากตารางที่ 38 พบว่าบุคคลที่นักเรียนปรึกษาหารือหรือขอคำแนะนำในการเลือกสาขาวิชาที่จะ ศึกษาต่อมากที่สุด คือ บิดามารดา ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 69.6 รองลงมา ได้แก่ ครู-อาจารย์ ร้อยละ 51.3 ผู้ที่น้องร้อยละ 31.3 เพื่อนนักเรียนร้อยละ 31.3 บุคคลที่บิดามารดา นับถือร้อยละ 10.4 และบุคคลอื่น ๆ เช่น นักศึกษารุ่นพี่ร้อยละ 0.1 นอกจากนี้มีนักเรียนที่ คัดลึนใจเองโดยไม่มีใครแนะนำร้อยละ 10.4 เหตุที่นักเรียนส่วนใหญ่ปรึกษาหารือหรือขอ คำแนะนำในการเลือกสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อจากบิดามารคามากที่สุด น่าจะเป็นเพราะว่า บิดามารดา เป็นผู้ที่ใกล้ชิดและนักเรียนให้ความเคารพมากกว่าบุคคลอื่น ๆ และมีข้อสังเกตว่า นักเรียนจะให้ความสำคัญแก่ครู-อาจารย์ เป็นอย่างมาก ทั้งนี้ น่าจะเป็น เพราะฉะนั้นนักเรียนให้ ความเคารพนับถือและ เชื่อว่าตนเองจะได้รับคำแนะนำ เป็นอย่างดีจากครู-อาจารย์ผู้มีประสบการณ์ ทางการศึกษาโดยตรง

ตารางที่ 38 ร้อยละของบุคคลที่นักเรียนปรึกษาหารือหรือขอคำแนะนำในการเลือกสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อ

บุคคลที่นักเรียนปรึกษาหารือ	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดา	80	69.6
ครู-อาจารย์	59	51.3
ญาติพี่น้อง	36	31.3
เพื่อนนักเรียน	36	31.3
บุคคลที่บิดามารดานับถือ	12	10.4
บุคคลอื่น ๆ	1	0.9
ไม่มีใครแนะนำโดยตัดสินใจเอง	12	10.4
รวม		เกิน 100.0 (115)

หมายเหตุ นักเรียนหนึ่งคนปรึกษาหารือหรือขอคำแนะนำจากบุคคลอื่น ๆ ได้หลายคน

6. แหล่งข้อมูลที่นักเรียนได้รับเกี่ยวกับสาขาวิชาและสถานที่ศึกษาต่อ จากตารางที่ 39 พบว่านักเรียนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาและสถานที่ศึกษาต่อจากครู-อาจารย์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.3 รองลงมา ได้แก่ เพื่อนนักเรียนร้อยละ 47.8 หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ร้อยละ 44.3 ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองร้อยละ 37.4 บิดามารดาร้อยละ 24.3 ญาติพี่น้องร้อยละ 19.1 แหล่งข้อมูลอื่น ๆ เช่น นักศึกษารุ่นพี่ร้อยละ 3.0 และขาดข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาและสถานที่ศึกษาต่อร้อยละ 1.7 เหตุที่นักเรียนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาและสถานที่ศึกษาต่อจากครู-อาจารย์มากที่สุด น่าจะเป็น เพราะครู-อาจารย์เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของนักเรียน เป็นอย่างมาก อีกทั้งเป็นบุคคลที่มีความรอบรู้และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง จึงทำให้นักเรียนได้รับข้อมูลดังกล่าวจากครู-อาจารย์ เป็นสำคัญ

ตารางที่ 39 ร้อยละของแหล่งข้อมูลที่นักเรียนได้รับ เกี่ยวกับสาขาวิชาและสถานที่ศึกษาต่อ
หลังจากจบการศึกษา

แหล่งข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ครู-อาจารย์	82	71.3
เพื่อนนักเรียน	55	47.8
หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์	51	44.3
ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	43	37.3
บิดามารดา	28	24.3
ญาติพี่น้อง	22	19.1
แหล่งข้อมูลอื่น ๆ	3	2.6
ขาดข้อมูล	2	1.7
รวม		เกิน 100.0 (115)

หมายเหตุ นักเรียนหนึ่งคนตอบได้หลายข้อ

ฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดากับสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาต่อ

การศึกษาระดับนี้มุ่งวิเคราะห์ว่า ฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 อย่างไรบ้าง ซึ่งจากการศึกษาพบว่าข้อมูลเกี่ยวกับมารดาของนักเรียนมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอแก่การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ดังนั้น การวิเคราะห์เกี่ยวกับฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาจะมุ่งเน้นที่บิดาของนักเรียน เป็นสำคัญ

1. อาชีพของบิดากับสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาต่อ เป็นอันดับ 1 จากตารางที่ 40 พบว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพ เกษตรกรรมและราชการหรือพนักงาน รัฐบาลกิจ จะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาการทหารและตำรวจมากกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพธุรกิจการค้าและรับจ้างหรือลูกจ้าง โดยที่นักเรียนสองกลุ่มแรกจะมีจำนวน ร้อยละ 26.9 และ 21.2 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนสองกลุ่มหลังมีจำนวนร้อยละ 14.3 และ 10.0 ตามลำดับ เหตุที่นักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพ เกษตรกรรมคาดหวังในการศึกษาต่อสาขา วิชาการทหารและตำรวจมากที่สุด อาจเป็น เพราะลักษณะอาชีพของบิดา นักเรียนส่วนใหญ่จะมี รายได้ไม่มั่นคง ซึ่งโดยมากมักจะขึ้นอยู่กับสภาพธรรมชาติ จึงทำให้นักเรียนคาดหวังในการ ศึกษาต่อสาขาดังกล่าวซึ่งจบการศึกษาแล้วจะมีงานทำอย่างแน่นอนและมีรายได้มั่นคง ส่วน นักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพราชการหรือพนักงาน รัฐบาลกิจจะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชา การทหารและตำรวจเป็นจำนวนมาก เช่นเดียวกัน ซึ่งอาจเป็น เพราะลักษณะอาชีพของบิดาที่มั่ง คั่งถึง เกียรติยศและการยอมรับจากบุคคลทั่วไป จึงทำให้นักเรียนคาดหวังในการศึกษาต่อสาขา วิชาดังกล่าว เพื่อที่จะได้รับ เกียรติยศ ชื่อเสียง และการยอมรับ เช่นเดียวกับบิดาของนักเรียน

สาขาวิชาวิศวกรรมหรืองานช่าง พบว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพ เกษตรกรรมและรับจ้างหรือลูกจ้าง จะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาวิศวกรรมหรืองานช่าง มากกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพราชการหรือพนักงาน รัฐบาลกิจและธุรกิจการค้า โดยที่ นักเรียนสองกลุ่มแรกจะมีจำนวนร้อยละ 30.8 และ 30.0 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่บิดา ประกอบอาชีพราชการหรือพนักงาน รัฐบาลกิจจะมีจำนวนร้อยละ 22.0 และนักเรียนที่บิดา ประกอบอาชีพธุรกิจการค้าจะไม่คาดหวังในการศึกษาต่อสาขาดังกล่าว เหตุที่นักเรียนที่ บิดาประกอบอาชีพ เกษตรกรรมและรับจ้างหรือลูกจ้างคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาวิศวกรรม และงานช่างมากกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ อาจเป็น เพราะลักษณะอาชีพของบิดา นักเรียนที่ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำ จึงทำให้นักเรียน เลือกสาขาวิชาที่คาดว่าจะจบการศึกษาแล้วจะมี โอกาสหางานทำได้ง่าย เพื่อจะได้ช่วยเหลือตนเองและครอบครัว

สาขาวิชาแพทย์และงานสาธารณสุข พบว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพ ธุรกิจการค้าและราชการหรือพนักงาน รัฐบาลกิจ จะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาแพทย์ และงานสาธารณสุขมากกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพ เกษตรกรรมและรับจ้างหรือลูกจ้าง

โดยที่นักเรียนสองกลุ่มแรกจะมีจำนวนร้อยละ 42.9 และ 21.2 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่
 มีความประกอบอาชีพ เกษตรกรรมจะมีจำนวนร้อยละ 13.5 และนักเรียนที่มีความประกอบอาชีพ
 รับจ้างหรือลูกจ้างจะไม่คาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาดังกล่าว เหตุที่นักเรียนที่มีความประกอบ
 อาชีพธุรกิจการค้าคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาแพทย์และงานสาธารณสุข เป็นจำนวนมากกว่า
 นักเรียนที่มีความประกอบอาชีพอื่น ๆ อาจเป็นเพราะลักษณะอาชีพของบิดามีส่วนกระตุ้นในการ
 เลือกสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้โดยปกติผู้ที่ประกอบอาชีพธุรกิจการค้าส่วนใหญ่จะมุ่งคำนึงถึง
 รายได้และความมั่นคงในอาชีพ การที่บิดาของนักเรียน เห็นว่าสาขาวิชาดังกล่าว เป็นสาขาวิชา
 ที่จบการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพที่มีรายได้ดีและมีความมั่นคง บิดาของนักเรียนก็มักจะ
 กระตุ้นหรือแนะนำให้นักเรียน เลือกศึกษาต่อ เป็นสำคัญ ส่วนนักเรียนที่มีความประกอบอาชีพราชการ
 หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจจะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาดังกล่าว เป็นจำนวนมาก เช่นเดียวกับ
 ซึ่งน่าจะมีเหตุผล เช่นเดียวกับนักเรียนที่มีความประกอบอาชีพธุรกิจการค้า กล่าวคือ บิดาของ
 นักเรียนมีส่วนในการกระตุ้นหรือแนะนำให้นักเรียนเลือก โดยที่เห็นว่าเป็นสาขาวิชาที่จบการ
 ศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพที่มีเกียรติ รายได้ดี และมีความมั่นคง

สาขาวิชา เกษตรกรรม พบว่านักเรียนที่มีความประกอบอาชีพรับจ้างหรือลูกจ้าง
 อาชีพเกษตรกรรม และอาชีพธุรกิจการค้า จะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาเกษตรกรรม
 แตกต่างกันเพียงเล็กน้อย โดยมีจำนวนร้อยละตามลำดับดังนี้คือ ร้อยละ 20.0, 17.3 และ 14.3
 แต่ระหว่างกลุ่มนักเรียนดังกล่าวกับกลุ่มนักเรียนที่มีความประกอบอาชีพราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
 จะแตกต่างกันมาก โดยที่นักเรียนกลุ่มหลังจะมีจำนวนร้อยละ 3.0 เหตุที่นักเรียนที่มีความประกอบ
 อาชีพราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจจะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชา เกษตรกรรมน้อยที่สุด
 อาจเป็นเพราะลักษณะอาชีพของบิดามีส่วนกระตุ้นให้นักเรียนไม่เลือกสาขาวิชาดังกล่าว เนื่องจาก
 เห็นว่าเป็นสาขาวิชาที่จบการศึกษาแล้วจะต้องประกอบอาชีพที่ใช้แรงงานและเป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมี
 เกียรติในสังคมไทยเท่าไรนัก

สำหรับสาขาวิชาอื่นนอกจากนี้ พบว่าจำนวนนักเรียนมีเพียงเล็กน้อย
 การศึกษาครั้งนี้จึงไม่ขอนำมาวิเคราะห์

ตารางที่ 40 ร้อยละของสาขาวิชาที่นักเรียนภาคหวังในการศึกษาต่อเป็นอันดับ 1
จำแนกตามอาชีพของบิดา

สาขาวิชาที่คาดหวัง	อาชีพของบิดา				รวม
	เกษตรกรรม	ธุรกิจการค้า	รับจ้าง	ราชการ-รัฐ	
การทหารและตำรวจ	26.9	14.3	10.0	21.2	22.0 (24)
วิศวกรรมหรืองานช่าง	30.8	-	30.0	15.2	22.0 (24)
แพทย์และงานสาธารณสุข	13.5	42.9	-	21.2	18.3 (20)
เกษตรกรรม	17.3	14.5	20.0	3.0	12.8 (14)
พาณิชย์และการบัญชี	1.9	7.1	10.0	12.1	6.4 (7)
นิติศาสตร์	1.9	-	-	12.1	4.6 (5)
สาขาวิชาอื่น ๆ	7.7	14.3	-	9.1	8.3 (9)
ยังไม่ได้ตัดสินใจ	-	7.1	30.0	6.1	5.5 (6)
รวม	100.0 (52)	100.0 (14)	100.0 (10)	100.0 (33)	100.0 (109)

2. รายได้ของบิดามารคากับสาขาวิชาที่นักเรียนภาคหวังในการศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 จากตารางที่ 41 พบว่านักเรียนที่บิดามารคามีรายได้สูงจะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาการทหารและตำรวจมากกว่านักเรียนที่บิดามารคามีรายได้ต่ำ โดยมีจำนวนร้อยละเท่ากับ 24.1 และ 19.3 ตามลำดับ เหตุที่เป็นเช่นนี้น่าจะเป็น เพราะนักเรียนที่บิดามารคามีรายได้สูง เห็นว่าสาขาดังกล่าวได้รับการยอมรับว่าจะนำไปสู่อาชีพที่มีเกียรติและอำนาจ ตลอดจนมีรายได้มั่นคง ซึ่งจะทำให้สามารถรักษาสถานภาพทางสังคมของครอบครัวไว้ได้ ในขณะที่เดียวกัน เมื่อพิจารณาถึงจำนวนร้อยละของนักเรียนทั้งสองกลุ่มจะเห็นได้ว่ามีความคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาการทหารและตำรวจแตกต่างกันไม่มากนัก อันแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่บิดามารคามีรายได้ต่ำคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาดังกล่าว เป็นอย่างมาก เช่นเดียวกัน ซึ่งอาจเป็นเพราะนักเรียนกลุ่มนี้ เห็นว่าสาขาดังกล่าวจะช่วยทำให้คนมีงานทำอย่างแน่นอนโดยไม่ต้องเป็นภาระแก่ครอบครัวเท่าไรนัก อีกทั้งจะทำให้คนได้รับการยอมรับจากสังคมว่าประกอบอาชีพที่มีเกียรติและอำนาจ ตลอดจนมีรายได้ที่มั่นคง

สาขาวิชาวิศวกรรมหรืองานช่าง พบว่านักเรียนที่ปีความารคามิรายได้ค่า จะคาดหวังในการศึกษาคือสาขาวิชาวิศวกรรมหรืองานช่างมากกว่านักเรียนที่ปีความารคามิรายได้สูง โดยที่มีจำนวนร้อยละเท่ากับ 26.3 และ 15.5 ตามลำดับ เหตุที่เป็น เช่นนี้น่าจะเป็น เพราะนักเรียนที่ปีความารคามิรายได้ค่า เห็นว่าสาขาวิชาวิศวกรรมหรืองานช่างจะช่วยให้มีโอกาสหางานทำได้ง่าย และช่วยให้ครอบครัวของคนมีความ เป็นอยู่ที่ดีขึ้นในอนาคต โดยไม่ได้อาศัยว่าอาชีพที่ใช้มือและแรงงานฝีมือจะเป็นงานที่ไม่มีเกียรติหรืองานค่า

สาขาวิชาแพทย์และงานสาธารณสุข พบว่านักเรียนที่ปีความารคามิรายได้สูง จะคาดหวังในการศึกษาคือสาขาวิชาแพทย์และงานสาธารณสุขมากกว่านักเรียนที่ปีความารคามิ รายได้ค่า โดยที่มีจำนวนร้อยละเท่ากับ 22.4 และ 15.8 ตามลำดับ เหตุที่เป็น เช่นนี้อาจ เป็น เพราะนักเรียนที่ปีความารคามิรายได้สูงได้รับการกระตุ้นจากปีความารคาให้ศึกษาคือในสาขา วิชาดังกล่าว ทั้งนี้ เนื่องจากปีความารคาเห็นว่าเป็นสาขาวิชาที่จบการศึกษาแล้วสามารถประกอบ อาชีพที่มีรายได้ดีและมีความมั่นคง ตลอดจนได้รับการยอมรับว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติ

สาขาวิชาเกษตรกรรม พบว่านักเรียนที่ปีความารคามิรายได้ค่าจะคาดหวัง ในการศึกษาคือสาขาวิชาเกษตรกรรมมากกว่านักเรียนที่ปีความารคามิรายได้สูง โดยที่มีจำนวน ร้อยละเท่ากับ 19.3 และ 6.9 ตามลำดับ เหตุที่เป็น เช่นนี้อาจ เป็นเพราะปีความารคาที่มีรายได้ ค่าส่วนใหญ่จะมาจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม จึงทำให้นักเรียนที่ปีความารคามิรายได้ค่า คาดหวังในการศึกษาคือสาขาวิชาดังกล่าว เพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการ พัฒนาหรือส่งเสริมการผลิตทางเกษตรกรรม

สำหรับสาขาวิชาอื่นนอกจากนี้ พบว่าจำนวนนักเรียนมีเพียงเล็กน้อย การศึกษาครั้งนี้จึงไม่ขอนำมาวิเคราะห์

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41 ร้อยละของสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาต่อ เป็นอันดับ 1
จำแนกตามรายได้ของบิดามารดา

สาขาวิชาที่คาดหวัง	รายได้ของบิดามารดา		รวม
	ต่ำ	สูง	
การทหารและตำรวจ	19.3	24.1	21.7 (25)
วิศวกรรมหรืองานช่าง	26.3	15.5	20.9 (24)
แพทย์และงานสาธารณสุข	15.8	22.4	19.1 (22)
เกษตรกรรม	19.3	6.9	13.0 (15)
พาณิชย์และการบัญชี	1.8	10.3	6.1 (7)
นิติศาสตร์	1.8	6.9	4.3 (5)
สาขาวิชาอื่น ๆ	8.8	8.6	8.7 (10)
ยังไม่ได้ตัดสินใจ	7.0	5.2	6.1 (1)
รวม	100.0 (57)	100.0 (58)	100.0 (115)

3. การศึกษาของบิดากับสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาต่อ เป็นอันดับ 1

จากตารางที่ 42 พบว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาค่าจะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาการทหารและตำรวจไม่แตกต่างจากนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง โดยมีจำนวนร้อยละเท่ากับ 22.2 และ 21.2 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนมีความชอบหรือความสนใจในสาขาดังกล่าว โดยที่การศึกษาของบิดา นักเรียนไม่มีผลต่อความคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาการทหารและตำรวจของนักเรียน

สาขาวิชาวิศวกรรมหรืองานช่าง พบว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาค่าจะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาวิศวกรรมหรืองานช่างมากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง โดยมีจำนวนร้อยละเท่ากับ 23.5 และ 15.2 ตามลำดับ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะบิดา นักเรียนที่มีการศึกษาค่าได้กระตุ้นให้นักเรียนเลือกสาขาดังกล่าว โดยที่เห็นว่าเป็นสาขาวิชา

ที่มีโอกาสหางานทำได้ง่ายและสามารถประกอบอาชีพได้ด้วยตนเอง แม้ว่าสาขาวิชาชีพวิศวกรรมหรืองานช่างจะนำไปสู่การประกอบอาชีพช่างฝีมือหรือแรงงานที่ฝีมือ ซึ่งสังคมไทยมักจะเห็นว่า เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีเกียรติก็ตาม

สาขาวิชาแพทย์และงานสาธารณสุข พบว่านักเรียนที่ปีติคามมีการศึกษาสูงจะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาแพทย์และงานสาธารณสุขมากกว่านักเรียนที่ปีติคามมีการศึกษาคำ โดยที่มีจำนวนร้อยละ เท่ากับ 27.3 และ 16.0 ตามลำดับ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็น เพราะนักเรียนที่ปีติคามมีการศึกษาสูงได้รับการกระตุ้นจากบิดาให้นักเรียนศึกษาต่อในสาขาวิชาดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่า เป็นสาขาวิชาที่จะนำไปสู่อาชีพที่มีเกียรติ รายได้ดี และมีความมั่นคง จึงทำให้จำนวนร้อยละของความคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาดังกล่าวของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันมาก

สาขาวิชาเกษตรกรรม พบว่านักเรียนที่ปีติคามมีการศึกษาคำจะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาเกษตรกรรมจำนวนร้อยละ 18.5 ในขณะที่นักเรียนที่ปีติคามมีการศึกษาสูงไม่มีความคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาดังกล่าว เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็น เพราะปีติคามมีการศึกษาคำส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม จึงทำให้นักเรียนได้รับการกระตุ้นจากบิดาให้มีความสนใจในงานด้านเกษตรกรรม เป็นสำคัญ ส่วนนักเรียนที่ปีติคามมีการศึกษาสูงนั้น บิดา - นักเรียนน่าจะกระตุ้นให้นักเรียนมีความชอบและความสนใจในสาขาวิชาที่จะนำไปสู่อาชีพที่มีเกียรติ รายได้ดี และมีความมั่นคง เช่น สาขาวิชาแพทย์และงานสาธารณสุขหรือสาขาวิชาการทหารและตำรวจ ตลอดจนได้รับการปลูกฝังค่านิยมเกี่ยวกับอาชีพว่า อาชีพเกษตรกรรม เป็นอาชีพที่ไม่มีเกียรติและมีรายได้ไม่มั่นคงแน่นอน จึงทำให้นักเรียนกลุ่มนี้ไม่คาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาเกษตรกรรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำหรับสาขาวิชาอื่นนอกจากนี้ พบว่าจำนวนนักเรียนมีเพียงเล็กน้อย การศึกษาครั้งนี้จึงไม่ขอนำมาวิเคราะห์

ตารางที่ 42 ร้อยละของสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาต่อ เป็นอันดับ 1
จำแนกตามการศึกษาของบิดา

สาขาวิชาที่คาดหวัง	การศึกษาของบิดา		รวม
	ต่ำ	สูง	
การทหารและตำรวจ	22.2	21.2	21.9 (25)
วิศวกรรมหรืองานช่าง	23.5	15.2	21.1 (24)
แพทย์และงานสาธารณสุข	16.0	27.3	19.3 (22)
เกษตรกรรม	18.5	-	13.2 (15)
พาณิชย์และการบัญชี	4.9	9.1	6.1 (7)
นิติศาสตร์	2.5	9.1	4.4 (5)
สาขาวิชาอื่น ๆ	8.6	9.1	8.8 (10)
ยังไม่ได้ตัดสินใจ	3.7	9.1	5.3 (6)
รวม	100.0 (81)	100.0 (33)	100.0 (114)

ความคิดเห็นและความต้องการของบิดามารดาที่มีต่อการศึกษานักเรียน

1. ความคิดเห็นของบิดามารดาที่มีต่อการสนับสนุนด้านการเงิน เพื่อการศึกษาคือของนักเรียน จากตารางที่ 43 พบว่าบิดามารดาที่เห็นว่าคนมีความสามารถให้การสนับสนุนด้านการเงิน เพื่อการศึกษาคือของนักเรียนจะต้องการให้นักเรียนศึกษาคือเป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 74.2 รองลงมา ได้แก่ ให้นักเรียนตัดสินใจในการศึกษาคือด้วยตนเองร้อยละ 18.0 และไม่ต้องการให้นักเรียนศึกษาคือร้อยละ 7.9 ส่วนบิดามารดาที่ไม่แน่ใจว่าคนมีความสามารถให้การสนับสนุนด้านการเงิน เพื่อการศึกษาคือของนักเรียน จะให้นักเรียนตัดสินใจในการศึกษาคือด้วยตนเองเป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมา ได้แก่ ต้องการให้นักเรียนศึกษาคือร้อยละ 36.1 และไม่ต้องการให้นักเรียนศึกษาคือร้อยละ 13.1 สำหรับบิดามารดาที่เห็นว่า

คนไม่มีความสามารถให้การสนับสนุนด้านการเงินเพื่อการศึกษาต่อของนักเรียนจะไม่ต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อเป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมา ได้แก่ ให้นักเรียนตัดสินใจในการศึกษาต่อด้วยตนเองร้อยละ 15.0 และต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อร้อยละ 5.0

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของบิดามารดาที่มีต่อการสนับสนุนด้านการเงินเพื่อการศึกษาต่อของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังทางการศึกษาของบิดามารดา กล่าวคือ บิดามารดาเห็นว่าคนมีความสามารถให้การสนับสนุนด้านการเงินเพื่อการศึกษาต่อของนักเรียนมากเท่าไร บิดามารดาจะต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อมากขึ้นเท่านั้น

ตารางที่ 43 ร้อยละของความคาดหวังทางการศึกษาของบิดามารดา จำแนกตามความคิดเห็นของบิดามารดาที่มีต่อการสนับสนุนด้านการเงินเพื่อการศึกษาต่อของบุตร

ความคาดหวังทางการศึกษา	การสนับสนุนด้านการเงินเพื่อการศึกษาต่อ			รวม
	กระทำได้	ไม่สามารถกระทำได้	ไม่แน่ใจ	
ต้องการให้ศึกษาต่อ	74.2	5.0	36.1	52.4 (89)
ไม่ต้องการให้ศึกษาต่อ	7.9	80.0	13.1	18.2 (31)
ให้บุตรตัดสินใจเอง	18.0	15.0	50.8	29.4 (50)
รวม	100.0 (89)	100.0 (20)	100.0 (61)	100.0 (170)

2. ความคิดเห็นของบิดามารดาที่มีต่อสติปัญญาและความสามารถในการศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษาของนักเรียน จากตารางที่ 44 พบว่าบิดามารดาที่เห็นว่านักเรียนมีสติปัญญาและความสามารถในการศึกษาต่อจะมีความต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อเป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 64.6 รองลงมา ได้แก่ ให้นักเรียนตัดสินใจในการศึกษาต่อด้วยตนเองร้อยละ 23.9 และไม่ต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อร้อยละ 11.5 ส่วนบิดามารดาที่ไม่แน่ใจว่านักเรียนมีสติปัญญาและความสามารถเพียงพอแก่การศึกษาต่อจะให้นักเรียนตัดสินใจด้วยตนเองเป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47.9 รองลงมาได้แก่ ต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อร้อยละ 31.3 และไม่

ต้องการให้นักเรียนศึกษาคอร้อยละ 20.8 สำหรับบิดามารดาที่เห็นว่านักเรียนไม่มีสติปัญญาและความสามารถเพียงพอแก่การศึกษาจะไม่ต้องการให้นักเรียนศึกษาคอเป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 88.9 และจะต้องการให้นักเรียนศึกษาคอเพียงเล็กน้อยคิดเป็นร้อยละ 11.1

จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของบิดามารดาที่มีต่อสติปัญญาและความสามารถในการศึกษาคอหลังจากจบการศึกษาของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียน กล่าวคือ บิดามารดาที่เห็นว่านักเรียนมีสติปัญญาและความสามารถในการศึกษาคอมากเท่าไร บิดามารดาจะต้องการให้นักเรียนศึกษาคอมากขึ้น เท่านั้น

ตารางที่ 44 ร้อยละของความคาดหวังทางการศึกษาของบิดามารดา จำแนกตามความคิดเห็นของบิดามารดาที่มีต่อสติปัญญาและความสามารถที่จะศึกษาคอหลังจากจบการศึกษาของนักเรียน

ความคาดหวังทางการศึกษา	ความคิดเห็นต่อสติปัญญาและความสามารถ			รวม
	ศึกษาคอได้	ศึกษาคอไม่ได้	ไม่แน่ใจ	
ต้องการให้ศึกษาคอ	64.6	11.1	31.3	52.4 (89)
ไม่ต้องการให้ศึกษาคอ	11.5	88.9	20.8	18.2 (31)
ให้บุตรตัดสินใจเอง	23.9	-	47.9	29.4 (50)
รวม	100.0 (113)	100.0 (9)	100.0 (48)	100.0 (170)

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ความคาดหวังทางการศึกษาของบิดามารดากับความคาดหวังในการศึกษาคอของนักเรียน จากตารางที่ 45 พบว่าความไม่ต้องการในการศึกษาคอของบิดามารดาและนักเรียนตรงกันร้อยละ 13.5 ส่วนความต้องการในการศึกษาคอของทั้งสองฝ่ายตรงกันร้อยละ 45.9 ซึ่งความต้องการของนักเรียนแบ่งออกเป็นจะศึกษาคออย่างแน่ นอนร้อยละ 34.1 และอยากศึกษาคอแต่ไม่แน่ใจว่าจะได้ศึกษาคอร้อยละ 11.8 ข้อมูลดังกล่าวแสดงว่าบิดามารดาและนักเรียนมีความคาดหวังทางการศึกษาตรงกันร้อยละ 59.4 อันแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของ

ความคาดหวังทางการศึกษาของบิดามารดาที่ยังคงมีอยู่ต่อการศึกษาของนักเรียน หนึ่ง เมื่อพิจารณาถึงความคาดหวังทางการศึกษาของบิดามารดาและนักเรียนที่ไม่ตรงกันพบว่า บิดามารดาจำนวนมากมีความคาดหวังทางการศึกษาในลักษณะ เป็นกลาง ซึ่งจะให้เด็กเรียนเป็นผู้ตัดสินใจในการศึกษาด้วยตนเอง ในขณะที่นักเรียนส่วนใหญ่จะมีความคาดหวังในการศึกษาต่อเป็นสิ่งสำคัญ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะบิดามารดาเหล่านี้ไม่ค่อยมั่นใจว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาต่อขั้นสูงขึ้นไปคุ้มค่ากับค่าใช้จ่ายและ เวลาที่สูญหายไปเพื่อการศึกษา จึงให้นักเรียนเป็นผู้ตัดสินใจในการศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ

ตารางที่ 45 ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังทางการศึกษาของบิดามารดาและความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียน

ความคาดหวังในการศึกษาต่อ	ความคาดหวังของบิดามารดา			รวม
	ไม่ต้องการ	ต้องการ	ให้บุตรตัดสินใจ	
ไม่ศึกษาต่อ	13.5 (23)	6.5 (11)	12.4 (21)	32.4 (55)
อยากศึกษาต่อแต่ไม่แน่ใจว่าจะได้ศึกษาต่อ	4.1 (7)	11.8 (20)	12.9 (22)	28.8 (49)
ศึกษาต่อ	0.6 (1)	34.1 (58)	4.1 (7)	38.8 (66)
รวม	18.2 (31)	52.4 (89)	29.4 (50)	100.0 (170)

หมายเหตุ จำนวนร้อยละในตารางแต่ละช่องคิดเทียบจากจำนวนประชากรทั้งหมด

4. สาขาวิชาที่บิดามารดาต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษา จากตารางที่ 46 พบว่าสาขาวิชาที่บิดามารดาต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ แพทย์และงานสาธารณสุขคิดเป็นร้อยละ 29.2 สาขาวิชารองลงมา ได้แก่ วิศวกรรมหรืองานช่างร้อยละ 19.1 การทหารและตำรวจร้อยละ 15.7 เกษตรกรรมร้อยละ 6.7 และสาขาวิชาอื่น ๆ เช่น พาณิชยกรรมและการบัญชี นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์และการปกครอง จะมีจำนวนเพียงเล็กน้อย ซึ่งคิดรวมเป็นร้อยละ 9.1 นอกจากนี้ปรากฏว่ามีจำนวนบิดามารดาที่ยังไม่ตัดสินใจร้อยละ 20.2

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ามีความคาดหวังของนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพเป็นสำคัญ ทั้งนี้จะเนื่องจากการที่บิดามารดาของนักเรียนเห็นว่าสาขาวิชาชีพจะนำไปสู่โอกาสที่จะหางานทำได้ง่าย และสาขาวิชาชีพบางประเภทเมื่อจบการศึกษาแล้วจะมีงานทำอย่างแน่นอน เช่น สาขาวิชาแพทย์และสาธารณสุข สาขาวิชาเกษตรกรรม และตำรวจ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงสาขาวิชาที่บิดามารดาส่วนใหญ่ต้องการให้ศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 จะเห็นได้ว่ามีความสอดคล้องกับสาขาวิชาที่นักเรียนส่วนใหญ่คาดหวังในการศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 โดยที่ทั้งสองฝ่ายต่างต้องการสาขาวิชาชีพเป็นสำคัญ และเมื่อพิจารณาถึงบิดามารดาที่ยังไม่ตัดสินใจว่าต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อในสาขาวิชาอะไร จะเห็นว่าจำนวนร้อยละค่อนข้างสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบิดามารดาของนักเรียนส่วนหนึ่งไม่ค่อยให้ความสนใจต่อสาขาวิชาที่นักเรียนจะศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษาเท่าที่ควรว่าสาขาวิชาใดที่นักเรียนควรที่จะศึกษาต่อมากที่สุด หรือมีเดะนั้นอาจเป็นเพราะบิดามารดาของนักเรียนไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชา จึงทำให้ยากแก่การตัดสินใจว่าสาขาวิชาใดที่เหมาะสมกับนักเรียน

ตารางที่ 46 ร้อยละของสาขาวิชาที่บิดามารดาต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อ เป็นอันดับ 1

สาขาวิชาที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
แพทย์และงานสาธารณสุข	26	29.2
วิศวกรรมหรือช่าง	17	19.1
การทหารและตำรวจ	14	15.7
เกษตรกรรม	6	6.7
พาณิชย์และการบัญชี	3	3.4
รัฐศาสตร์และการปกครอง	3	3.4
นิติศาสตร์	2	2.3
ยังไม่ได้ตัดสินใจ	18	20.2
รวม	89	100.0

สำหรับสาขาวิชาที่ปีคามาารคาคองการให้นักเรียนศึกษาต่อเป็นอันดับ 2 ผลการวิจัย (ตารางที่ 47) พบว่าสาขาวิชาวิศวกรรมหรืองานช่าง เป็นสาขาวิชาที่ปีคามาารคาคองการให้ศึกษาต่อมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 14.6 รองลงมา ได้แก่ เกษตรกรรมร้อยละ 10.1 การทหารและตำรวจร้อยละ 7.9 และสาขาวิชาอื่น ๆ จะมีจำนวนร้อยละเพียงเล็กน้อย นอกจากนี้มีปีคามาารคาคองการที่ยังไม่ได้ตัดสินใจร้อยละ 37.1 และไม่ระบุค่าตอบร้อยละ 10.1

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า สาขาวิชาที่ปีคามาารคาคองการให้นักเรียนศึกษาต่อเป็นอันดับ 2 นั้นส่วนใหญ่จะเป็นสาขาวิชาชีพเป็นสำคัญ และเมื่อพิจารณาถึงจำนวนร้อยละของปีคามาารคาคองการที่ยังไม่ได้ตัดสินใจว่าต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อในสาขาวิชาอะไรเป็นอันดับ 2 จะเห็นได้ว่าจำนวนร้อยละสูงมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะปีคามาารคาคองการไม่ได้เตรียมสาขาวิชาที่นักเรียนควรจะศึกษาต่อไว้อย่างดีพอ จึงทำให้ยากแก่การตัดสินใจว่านักเรียนควรจะศึกษาต่อสาขาวิชาอะไรเป็นอันดับ 2 หากนักเรียนไม่ได้ศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ปีคามาารคาคองการเป็นอันดับ 1

ตารางที่ 47 ร้อยละของสาขาวิชาที่ปีคามาารคาคองการให้นักเรียนศึกษาต่อเป็นอันดับ 2

สาขาวิชาที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมหรืองานช่าง	13	14.6
เกษตรกรรม	9	10.1
การทหารและตำรวจ	7	7.9
พาณิชย์และการบัญชี	5	5.7
รัฐศาสตร์และการปกครอง	3	3.4
นิติศาสตร์	3	3.4
สาขาวิชาอื่น ๆ	7	7.7
ยังไม่ได้ตัดสินใจ	33	37.1
ไม่ระบุ	9	10.1
รวม	89	100.0

5. สาขาวิชาที่มีคามาารค่าต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 กับสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 จากตารางที่ 48 พบว่าส่วนใหญ่สาขาวิชาที่มีคามาารค่าต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 จะตรงกับสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 กล่าวคือ สาขาวิชาแพทย์และงานสาธารณสุขตรงกันร้อยละ 70 สาขาวิชาวิศวกรรมหรืองานช่างตรงกันร้อยละ 71.5 สาขาวิชาด้านการปกครองตรงกันร้อยละ 76.4 สาขาวิชาเกษตรกรรมตรงกันร้อยละ 80 สาขาวิชาพาณิชย์และการบัญชีตรงกันร้อยละ 100.0 เหตุที่สาขาวิชาที่มีคามาารค่าต้องการให้ศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 ส่วนใหญ่จะตรงกับสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 น่าจะเนื่องจากการที่นักเรียนส่วนใหญ่ได้ปรึกษาหารือหรือขอคำแนะนำในการเลือกสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อจากมีคามาารค่า เป็นสำคัญ

ตารางที่ 48 ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่มีคามาารค่าต้องการให้ศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 และสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาต่อเป็นอันดับ 1

สาขาวิชาที่นักเรียน คาดหวัง	สาขาวิชาที่มีคามาารค่าต้องการ						รวม
	แพทย์	วิศวกรรมปกครอง	เกษตร	พาณิชย์	ยังไม่ได้ ตัดสินใจ		
แพทย์และงานสาธารณสุข	70.8	-	-	-	-	6.7	23.1 (18)
วิศวกรรมหรืองานช่าง	8.3	71.5	5.9	-	-	13.3	19.2 (15)
ด้านการปกครอง	12.5	14.3	76.4	20.0	-	6.7	25.7 (20)
เกษตรกรรม	4.2	7.1	5.9	80.0	-	6.7	10.3 (8)
พาณิชย์และการบัญชี	4.2	-	5.9	-	100.0	13.3	8.9 (7)
ด้านพฤกษศาสตร์	-	7.1	5.9	-	-	26.7	7.7 (6)
ยังไม่ได้ตัดสินใจ	-	-	-	-	-	26.7	5.1 (4)
รวม	100.0 (24)	100.0 (14)	100.0 (17)	100.0 (5)	100.0 (3)	100.0 (15)	100.0 (78)

หมายเหตุ สาขาวิชาด้านการปกครอง ได้แก่ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ การทหารหรือตำรวจ
ส่วนสาขาวิชาด้านพฤกษศาสตร์ ได้แก่ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์
และศึกษาศาสตร์

สรุป

ผลการวิจัยในบทนี้พบว่า นักเรียนที่เห็นว่าการศึกษาคือในระดับอุดมศึกษามีความหมาย
 ต่อนักเรียนมาก จะมีความคาดหวังในการศึกษาคือมากกว่านักเรียนที่เห็นว่าการศึกษาคือในระดับ
 อุดมศึกษามีความหมายต่อนักเรียนน้อย นักเรียนที่เห็นถึงประโยชน์จากการศึกษาคือขั้นสูงขึ้นไป
 คำนึงค่ากับค่าใช้จ่ายและเวลาที่สูญหายไปเพื่อการศึกษาเท่าไร นักเรียนจะคาดหวังในการ
 การศึกษาคือมากขึ้นเท่านั้น และนักเรียนที่เห็นว่าการเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ยังไม่เพียงพอแก่
 การประกอบอาชีพที่ดีได้ จะมีความคาดหวังในการศึกษาคือมากกว่านักเรียนที่เห็นว่าการเรียนจบ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพียงพอแก่การประกอบอาชีพที่ดีได้แล้ว สำหรับเหตุผลของนักเรียนเกี่ยวกับ
 การศึกษาคือและไม่ศึกษาคือพบว่า นักเรียนให้เหตุผลที่จะศึกษาคือหลังจากจบการศึกษาว่าจะช่วย
 ให้นักเรียนมีโอกาสประกอบอาชีพที่ดี เป็นจำนวนมากที่สุด และบิดามารดาต้องการให้ศึกษาคือ เป็น
 เหตุผลที่สำคัญรองลงมา นักเรียนให้เหตุผลที่อยากศึกษาคือแต่ไม่แน่ใจว่าจะได้ศึกษาคือหลังจาก
 จบการศึกษาว่า เนื่องจากความไม่แน่ใจว่ามีทุนเพียงพอเป็นจำนวนมากที่สุด และไม่แน่ใจว่าจะ
 สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ เป็น เหตุผลที่สำคัญรองลงมา นักเรียนให้เหตุผลที่จะไม่ศึกษาคือหลังจาก
 จบการศึกษาว่าเนื่องจากไม่มีทุน เป็นจำนวนมากที่สุด และเหตุผลที่สำคัญรองลงมาคือ ต้องการ
 ประกอบอาชีพ

ในการวางแผนการศึกษาคือของนักเรียนพบว่า นักเรียนต้องการศึกษาคือในระดับ
 ปริญญาตรีมากกว่าระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และจะต้องการศึกษาคือในมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมาก
 ที่สุด โดยที่นักเรียนจะต้องการศึกษาคือในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นสำคัญ ส่วนสาขาวิชาที่
 นักเรียนคาดหวังในการศึกษาคือเป็นอันดับ 1 ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ การทหารและตำรวจ สาขา
 วิชาที่สำคัญรองลงมาได้แก่ วิศวกรรมหรืองานช่าง แพทย์และงานสาธารณสุข เกษตรกรรม
 ซึ่งสาขาวิชาที่คาดหวังดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นสาขาวิชาชีพ ทั้งนี้โดยนักเรียนจะพิจารณาการเลือก
 สาขาวิชาที่คาดหวังในการศึกษาคือจาก เหตุผลด้านความชอบและความถนัดในสาขาวิชา เป็นจำนวน
 มากที่สุด และเหตุผลที่สำคัญรองลงมาได้แก่ จบแล้วมีโอกาสหางานทำได้ง่าย

ฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่นักเรียน
 คาดหวังในการศึกษาต่อดังนี้ นักเรียนที่บิดามีอาชีพแตกต่างกันจะมีความคาดหวังในสาขาวิชาที่
 ศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 แตกต่างกัน กล่าวคือ สาขาวิชาการทหารและตำรวจ พบว่านักเรียนที่บิดา
 ประกอบอาชีพ เกษตรกรรมและราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขา
 วิชาดังกล่าวมากกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพธุรกิจการค้าและรับจ้างหรือลูกจ้าง ในสาขา
 วิศวกรรมหรืองานช่าง พบว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพ เกษตรกรรมและรับจ้างหรือลูกจ้าง
 จะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาดังกล่าวมากกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพราชการหรือ
 พนักงานรัฐวิสาหกิจและธุรกิจการค้า ส่วนสาขาวิชาแพทย์และงานสาธารณสุข พบว่านักเรียน
 ที่บิดาประกอบอาชีพธุรกิจการค้าและราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จะคาดหวังในการศึกษา
 ต่อสาขาวิชาดังกล่าวมากกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพ เกษตรกรรมและรับจ้างหรือลูกจ้าง
 สำหรับสาขาวิชา เกษตรกรรม พบว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพรับจ้างหรือลูกจ้าง อาชีพ
 เกษตรกรรม และอาชีพธุรกิจการค้า จะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาดังกล่าวแตกต่างกัน
 เพียงเล็กน้อย แต่ระหว่างกลุ่มนักเรียนเหล่านี้กับกลุ่มนักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพราชการหรือ
 พนักงานรัฐวิสาหกิจจะแตกต่างกันมาก

นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้แตกต่างกันจะมีความคาดหวังในสาขาวิชาที่ศึกษาต่อเป็น
 อันดับ 1 แตกต่างกัน กล่าวคือ สาขาวิชาการทหารหรือตำรวจ สาขาวิชาแพทย์และงาน
 สาธารณสุข พบว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูงจะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาดังกล่าว
 มากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่ำ ส่วนสาขาวิชาวิศวกรรมหรืองานช่าง และสาขาวิชา
 เกษตรกรรม พบว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่ำจะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาดังกล่าว
 มากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง

นักเรียนที่บิดามีการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคาดหวังในสาขาวิชาที่ศึกษาต่อ
 เป็นอันดับ 1 แตกต่างกัน กล่าวคือ สาขาวิชาวิศวกรรมหรืองานช่าง และสาขาวิชา เกษตรกรรม
 พบว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาคำจะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาดังกล่าวมากกว่านักเรียนที่
 บิดามีการศึกษาสูง ส่วนสาขาวิชาแพทย์หรืองานสาธารณสุข พบว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง
 จะคาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาดังกล่าวมากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาคำ สำหรับสาขา
 วิชาการทหารหรือตำรวจ พบว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาคำและนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูงจะ
 คาดหวังในการศึกษาต่อสาขาวิชาดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ในแง่ของความคิด เห็นและความต้องการของบิดามารดาที่มีต่อการศึกษาของนักเรียนพบว่าบิดามารดาที่เห็นว่าคนมีความสามารถให้การสนับสนุนด้านการเงิน เพื่อการศึกษาต่อของนักเรียนมากเท่าไร บิดามารดาจะต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อมากขึ้นเท่านั้น และบิดามารดาที่เห็นว่านักเรียนมีสติปัญญาและความสามารถในการศึกษาต่อมากเท่าไร บิดามารดาจะต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อมากขึ้นเท่านั้นเช่นกัน นอกจากนี้พบว่าบิดามารดาและนักเรียนจะมีความคาดหวังทางการศึกษาตรงกัน เป็นส่วนใหญ่ และสาขาวิชาที่บิดามารดาต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 ส่วนใหญ่จะตรงกับสาขาวิชาที่นักเรียนคาดหวังในการศึกษาต่อ เป็นอันดับ 1 เช่นเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย